

Міністерство освіти і науки України
Рівненська обласна державна адміністрація
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
Національний університет “Острозька академія”
Рівненський державний гуманітарний університет
Художньо-педагогічний факультет

*Присвячується 15-річчю художньо-
педагогічного факультету*

**«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ
МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

*Матеріали III Всеукраїнської науково-
методичної конференції*

18-20 травня 2006 року

Рівне – 2006

ББК 74.58+8840
УДК 379.82

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

Редакційна колегія:

Руслан Постолюський – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробйов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 11 від 30.06.2006 р.)

ISBN 966-7631-96-1

©Рівненський державний гуманітарний університет

**НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
«ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ:
ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»**

*Олександр Сташук, кандидат педагогічних
наук, доцент кафедри українознавства РДГУ*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Відомий вислів академіка НАН України Миколи Жулинського „Якщо не набудеш власної Батьківщини, втрадиш увесь світ” [6, 38], сказаний декілька років тому, усе більш особливої актуальності і значимості набуває сьогодні, у період актуалізації й утвердження національних соціокультурних чинників. Зберегти себе, своє національне обличчя і свій національний образ у цивілізаційних процесах глобалізації світу є завданням надзвичайно важливим і відповідальним не лише для політиків. У час, коли суспільство і його молоді громадяни орієнтуються на технічний прогрес, комп’ютеризацію, модернізацію, ми повинні усвідомити важливе правило – майбутнє нашої держави залежить від того, чи зможемо відродити і збагатити духовність, національну культуру, мистецтво. Особливою гострото в цьому аспекті набуває проблема формування духовної культури молодого покоління, де велику роль відіграє утвердження загальномистецьких чинників.

Вважається, що в сучасному світі духовністю є не лише релігійність, а й оволодіння твердими науковими знаннями, уміння орієнтуватися у складному навколишньому середовищі; духовність невід’ємна від почуття єдності з Природою, Всесвітом, прагненням до вищих цінностей Смислу, Істини, Добра. Однак побудова особистісних взаємин кожної молодої людини з найвищою субстанцією – Богом – повинна бути вирішальною у визначенні поняття „духовність”. Духовність – ознака людської сутності, внутрішній світ особи, її ерудиція, інтелектуальні здібності та почуття. Поняття духовності охоплює моральність, щире ставлення до віри, благородні помисли і дії, милосердя [4, 231].

Сьогодні в Україні проблеми духовного становлення молодого покоління стають особливо загостреними й актуальними. Підвищення і вдосконалення рівня духовної культури як складової частини духовності у молоді є не самоціллю, а необхідною умовою формування гармонічної особистості в умовах прискореного розвитку цивілізації. Ознакою такого розвитку є занепад духовності. Історія вже не один раз довела: людина, яка розвивається бездуховно, повертається до тваринного існування, стає агресивною і врешті самознищується. Невідповідність індивідуумів певним духовним якостям призводить до руйнування суспільства. Занепад духовності веде до деградації людини [1, 148].

У сучасній вітчизняній педагогіці, філософії, природничих науках проблему формування духовної культури розробляли з орієнтацією на широкий загал, з урахуванням широкого діапазону різноманітних видів соціальних відносин. Розроблено також і загальноприйняті парадигми розвитку духовної культури в контексті загальнонародного, загальнонаціонального. Вважається, що духовна культура – це ціла система інтелектуального, морального, естетичного, емоційного розвитку особистості [7, 151]. Духовна культура складається з таких основних компонентів: культура інтелектуальна (знання, мислення, наукова організація праці); культура моральна (честь, гідність, культура почуттів); культура спілкування (комунікативні здібності, культура мови); естетична культура; релігійні традиції; родинно-побутова культура; політична, правова та екологічна культура особистості. Формування духовної культури особистості – це формування її свідомості, світогляду, залучення до суспільного життя народу, це уклад життя сім’ї, роду, нації. Виховання духовної культури не зводиться лише до начитаності й освіченості. Його змістом є формування активного, творчого і водночас відповідального ставлення до життя [8, 169].

У сучасних публікаціях, присвячених питанням розвитку духовної культури, переважно маємо критичну констатацію стану духовної культури, у якій перебуває наше суспільство. Так, у статті „Духовна ситуація часу” автор зазначає: „У даний час ми переживаємо кризу, викликану зміною в духовній ситуації і відповідним їй розривом з основними переконаннями минулого” [2, 14]. У духовнокультурній сфері ми стали очевидцями „симптомів занепаду”, чи „смертельної хвороби”, на аналізі чого зупиняється автор. На кризовий стан у сфері духовної культури вказують і інші дослідники. Помічник генерального директора ЮНЕСКО з освіти Джон Даніел зупиняється на ролі сучасної постмодерністичної культури у контексті розвитку освіти і загальної духовної культури. „Модернізм... піддає сумніву можливість існування порядку. У нього немає єдиної основи, для нього світ безглуздий, прогрес людства – це ілюзія. Посмодерністи не цінують необхідність і важливість знання, бо переконані, що його існування не можна підтвердити” [3, 11]. Справді, зважаючи на повальне захоплення молоді посмодерністичними поглядами, важко не погодитись із тезою про те, що така ситуація завдає непоправного удару процесам формування духовної культури. Іншими словами, як вважає професор Д. Степовик, такий словесний портрет сучасного суспільства „змалював” ще великий Апостол Павло у своєму листі до свого учня Тимофія: „Останніми днями настануть тяжкі часи. Будуть бо люди тоді самолюбні, грошоловні, зарозумілі, горді, богозневажники, батькам неслухняні, невдячні, непобожні, нелюбовні, запеклі, осудливі, нестримні, жорстокі, ненависники добра, зрадники, нахабні, бундючні, що більше люблять розкоші, аніж люблять Бога, мають вигляд благочестя, але сили його відреклися” [5, 3:1-5]. Розширення розламу між інтелектуальним і моральним станом світу вказало на драматичну проблему розвитку цивілізації: науково-технічний прогрес, який

не супроводжується прогресом моральним і духовним зростанням людини, призводить до катастрофічних криз і ставить людство на межу самознищення.

Академік НАН України Микола Жулинський вважає, що в питаннях духовної культури ми перебуваємо в стані невизначеності. А отже – у стані непевності, нерішучості, що породжує суспільну пасивність, відсутність індивідуальної ініціативи, песимістичні настрої і моральне знесилення суспільства. Тому нам потрібна національна ідеологія – система ціннісних орієнтацій та пріоритетів, яка б організувала, змобілізувала суспільство на рішучі, динамічні дії, що „зарядили” б суспільні настрої енергією державного самоздійснення. Ідеологія комуністичного режиму не була і не могла бути духовно організуючим чинником, хіба що така „духовність” була зовсім іншого роду. Десятиліття випробування християнської віри, на місце якої мала прийти віра більшовицька з її марксистсько-ленінським світоглядом, з її тотальною ідеологізацією суспільства з метою формування „масової, колективної людини”, – ось своєрідний „портрет” такої ідеології. Усе, що стосувалося християнської культури, руйнувалось планомірно й абсолютно безцеремонно. Оголошена більшовиками війна проти Церкви і проти Бога призвела до моральної деградації людини, яка втратила національну опору. Ця війна духовно спустошувала людей, спустошувала все суспільство, яке було втягнуте у безкінечну потребу постійного взаємозвинувачення, зла і ненависті. Понад сім десятиліть культивування ненависті до віри й церкви відгукується болісною травмою в національній свідомості, руйнацією сфери інтелектуально-духовного життя. По суті відбувалося тотальне руйнування основ духовної культури – моралі.

Сьогодні наша національна свідомість ще не повністю очищена від надзвичайно живучих чинників ідеології старої системи. Ми лише намагаємось організуватись у щось величне й ідеальне, європейське. У такій самоорганізації, на жаль, не відчувається свого національного обличчя, притаманного лише українській нації з її характерними особливостями. Водночас нам наполегливо прищеплюється думка про прискорене інтегрування у загальноєвропейський культурний простір. Таке прагнення само по собі не є чимось негативним чи неприйнятним для нас, але важливо у цьому не втратити „сильних, імунно, на рівні генетичному – культури, історії, духовності – забезпечених власною ідентичністю цивілізацій свого національного образу, не розчинитися, не дати себе втягнути в космополітичний процес інтегрування з сильнішими, потужно забезпеченими своєрідним духовним гравітаційним полем, культурними системами” [7, 16]. Особливості сучасного модернового-постмодернового моделювання суспільства свідчать про певне духовне знесилення цього ж суспільства, а також і про уніфікацію та прагматизм у питаннях духовної культури. Усе це значною мірою зумовлене відчуженням від християнських цінностей, від християнської духовної культури. Не випадково папа Іван Павло II в XI енцикліці „Євангелія життя” ще у 1995 році різко критикував сучасну цивілізацію за те, що західний світ рухається до тоталітаризму, що демократія як основоположний принцип держав західного світу перетворюється на міф і прикриває аморальність прагматичної, відчуженої від християнської культури західної цивілізації.

Вважається, що духовна криза суспільства є системною, вона складається з певних кризових ланок – духовної, моральної, ідеологічної. Криза духовна – найглибша, найстрашніша. Цьому сприяють пропаганда жорстокості, бездуховності, насильства, що надзвичайно поглиблює падіння особистості і втрату доброчесності, високих моральних ідеалів і прагнень. Україну не обійшли ці негативні явища, і по-особливому „б’ють” вони саме по підрастаючому поколінню, по молодих людях.

У таких умовах надзвичайно важливим видається знаходження глибокого обґрунтування християнських моральних принципів, загальнокультурних національних традицій, орієнтацій, вимог, норм, правил, що складає основу духовної культури в цілому. Необхідність такого обґрунтування і слідування йому впливає з потреб життя сучасного українського суспільства, а також із загрози взагалі позбутися майбутнього. З давніх часів в Україні сферу духовної культури формують такі чинники, як моральна цінність, народні нормотворчі традиції та етикет, релігійність. У кожній українській родині необхідним вважалося високоморальне виховання дітей, яке розвивало людину духовно і душевно, фізично й інтелектуально. Нормотворчі традиції українського народу були фундаментом духовного життя для його наступних поколінь, залучали суспільство до загальнолюдських цінностей високої моральної культури. На сьогоднішній день система глибинних зв’язків традиційної моральної культури частково зруйнована, хоча й намітилась тенденція до її відновлення. Варто повною мірою повернутися до рівня високої духовної культури України, коли загальнолюдські правила життя із притаманними йому національними ознаками були відкореговані і визначались морально-релігійною спрямованістю. По мірі відродження національної духовної культури і негайного „вживлення” в сучасне життя, особливо в життя сучасної молоді, варто сподіватися на відчутне підвищення авторитету української народної культури й моральної стабільності суспільства, на поступове оновлення тих національних духовних рис, які здавна притаманні українцям.

Підвищення рівня духовності молодих людей, їхньої духовної культури – не самоціль, а необхідна умова формування гармонійної особистості, подальшого зміцнення матеріальних і духовних основ сучасного життя. Одночасно з цим – подолання негативних явищ, що знайшли відображення у девальвації соціальних і моральних цінностей, падінні інтересу до громадських справ, виявах бездуховності, скептицизму, злочинності та корупції. Власне, таку ситуацію в молодіжному середовищі можна частково пояснити своєрідною перехідною стадією між старою системою цінностей і новою, яка ще остаточно не сформувалась і не утвердилась. І саме новій, прогресивній і „очищеній” від пережитків минулої системи цінностей відводиться роль ядра духовної культури серед молоді. У цьому важлива роль відводиться освіті, адже освітнє середовище створює передумову для побудови і подальшої передачі духовних цінностей. Саме освіті належить ключова роль у формуванні, розвитку, збереженні й подальшому відтворенні культурних і духовних цінностей. При цьому необхідно пам’ятати про таке: лише врахування власної історичної духовно-культурної спадщини, а також світового досвіду дозволить

сподіватися на певний позитивний результат. Лише такий підхід дозволяє сподіватися на вихід із тих глухих кутів, у яких сьогодні знаходиться молодь. Отже, нині перед освітою стоять грандіозні завдання, що вимагають її докорінного оновлення і переорієнтації на вихід суспільства за межі економічного, сприйняття глибинних аспектів морального і духовного.

Але в питаннях подолання гострого дефіциту духовності, поповнення втрачених ціннісних орієнтацій, поглиблення духовного культуротворчого потенціалу освіта виявиться недієвою без належної турботи всього суспільства. Надзвичайно важливим є створення умов щодо забезпечення постійного духовного самовдосконалення особистості, формування інтелектуального та культурного потенціалу як найважливішої цінності. Зрозуміло, що такі важливі завдання під силу лише всьому українському суспільству, тим більше, що відродження духовності нації в суверенній Україні сьогодні є пріоритетним завданням держави. Та при цьому важливо пам'ятати: і держава, і навіть і церква не є і не може бути „фабрикою” з виробництва духовної культури і духовності в цілому. Духовна культура і духовність у цілому є такою субстанцією, яка завойовується людською особистістю в міру її входження у світ вищих духовних значень і одночасне позбуття від пороків, від ненависті, від зла. Зрозуміло, що це відбувається не в межах інституцій та організацій, а в межах кожної індивідуальної душі. На сьогоднішній день уже достатньо багато різноманітних релігійних декларацій, запрограмованих на рівні держави, які зовсім не супроводжуються піднесенням суспільної моралі й духовної культури у тому числі. Швидше навпаки, наскільки про це можна судити з рівня злочинності, великої кількості покинутих дітей, залишених напризволяще стареньких батьків, не говорячи вже про елементарні загальноприйняті елементи моральної культури.

Варто пам'ятати також і про те, що без належного морального прогресу і духовного зростання, у тому числі й духовної культури, розвиток науково-технічного прогресу виявляється не лише надзвичайно ускладненим, а й призводить до глобальних катастрофічних криз, ставить людство на межу самознищення.

Процеси формування духовної культури української молоді обумовлюються розширенням і поглибленням їхньої творчої, пізнавальної, суспільно значимої трудової, комунікабельної діяльності, формуванням естетичних, екологічних, моральних і творчих елементів духовної культури. Здавна у кожній українській родині необхідним вважалося високоморальне виховання, яке лежить в основі духовних нормотворчих традицій українського народу. Людина повинна розвиватися духовно й душевно, фізично і інтелектуально, тобто гармонійно. Саме такі визначальні чинники мають бути в центрі уваги в питаннях розвитку духовної культури української молоді. Таким чином, підбиваючи підсумки вищевикладеного матеріалу, зупинимось коротко на означенні тих напрямків діяльності, на які мають орієнтуватись як освітні, так і культурно-просвітницькі державні заклади. При визначенні завдань формування духовної культури української молоді чи не найважливішим є забезпечення умов для розвитку чинників духовної сфери – духовних цінностей, високих морально-духовних якостей кожної молодої людини. Без цього ні про який прогрес у морально-духовному розвитку не може бути ніякої мови. Ми не можемо допустити, щоб мислення молодої людини було орієнтоване на систему бездуховних цінностей. Християнська мораль пробуджує віру, відкриває мудрість Божих законів, формує духовну свідомість. Майбутнє нашої держави залежить від того, чи зможемо ми відродити духовність, національну культуру, досягти взаєморозуміння та поваги один до одного. По-друге, у свідомості молодих громадян України мають знайти своє місце й утвердитись історично притаманні українському народові високі моральні цінності, які беруть свою основу у християнстві. По-третє, необхідно запобігати всіляким негативним впливам інформації, насиченої елементами жорстокості, насильства, порнографії, елементами антиморальної й антисоціальної поведінки. Одночасно з цим потрібно активізувати духовно-просвітницьку та виховну роботу серед молоді через відродження та пропаганду значущих духовних цінностей і надбавь як національного, так і загальносвітового характеру. Особлива увага у цьому – на духовні традиції і надбання українського народу, також на виховання любові до рідної землі, формування національної гідності. Одним із визначальних напрямів діяльності у питаннях формування духовної культури вважається також формування світогляду кожної молодої людини на основі загальних духовних цінностей і переконань, для чого необхідно мобілізувати всі інтелектуальні й духовні сили нашого суспільства.

Вважаємо, що орієнтація освітніх і культурно-просвітницьких установ на вказані напрями діяльності при дієвій державній підтримці дасть потужний імпульс процесам формування духовної культури і процесам духовного оновлення в цілому.

Джерельні приписи

1. Алексеева Т. Духовність у системі морального, естетичного та патріотичного виховання українського народу / Мистецтво у духовному відродженні України: традиції, новації і перспективи: Зб. матеріалів. – Рівне: Волинські обереги, 2004.
2. Бохенський Юзеф. Духовна ситуація часу // Людина і світ. –2003. – Серпень-вересень.
3. Даніел Джон. Освіта в новому постмодерністському світі // Людина і світ. –2003. – Серпень-вересень.
4. Довганич В. Роль християнства у духовному збагаченні молоді // Роль християнства в утвердженні освіти, науки та мистецтва: історія, уроки, перспективи: Наук. зб. – Рівне, 2000.
5. Євангеліє, Перший лист св. Апостола Павла до Тимофія, розд.5, вірші 1-5.
6. Жулинський М. Духовна спрага по втраченій Батьківщині. – 2-ге видання. – Київ: „КМ Академія”, 2002.
7. Мірошниченко В. Естетичне виховання як напрям формування духовної культури особистості // Мистецтво у духовному відродженні України: традиції, новації і перспективи: Зб. матеріалів. – Рівне: Волинські обереги, 2004.
8. Щербань П. Національне виховання в сім'ї. – Київ, 2000.

ЗМІСТ

<i>Руслан Постолюкський. Вітальне слово</i>	3
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ	
<i>Владислав Вербець. Демократизація та гуманізація освіти: проблеми та перспективи</i>	5
<i>Петро Давидюк. Проблеми соціокультурного розвитку Рівненщини</i>	6
<i>Петро Кралюк. Проблеми педагогіки в контексті сучасних комунікаційних реалій</i>	7
<i>В'ячеслав Демченко. Особливості розвитку творчих здібностей молоді</i>	10
<i>Лариса Климанська. Потенціал креативності PR-спеціаліста</i>	12
<i>Владислав Вербець. Соціальна ідентифікація студентської молоді: проблеми та перспективи формування</i>	16
СЕКЦІЙНІ ЗАСІДАННЯ	
СЕКЦІЯ І. ДУХОВНО-ТВОРЧІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІ	
<i>Оксана Назарук. Соціальний досвід молодої людини як передумова реалізації соціального потенціалу</i>	19
<i>Лідія Мацевко-Бекерська. Дитяча література як засіб підготовки фахового педагога</i>	23
<i>Ольга Безкоровайна. Виховання духовної культури особистості студента засобами соціально-ціннісної діяльності</i>	25
<i>Вікторія Вронська. Інноваційно-інформаційні та педагогічні технології у ВНЗ: проблеми ефективності та перспективи розвитку</i>	31
<i>Алла Фрідріх. Формування національної самосвідомості як основа розвитку духовного світу особистості</i>	33
<i>Тетяна Герасименко. Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка</i>	35
<i>Марина Малиняк. Психологічні передумови формування художньої творчості студентів</i>	37
<i>Світлана Волошина. Професійна кар'єра молодої людини – шляхи і методи її формування, умови реалізації</i>	39
<i>Наталія Тимошук. Духовно-моральне становлення молоді в умовах особистісно орієнтованого виховання</i>	40
<i>Тетяна Ціпан. Формування морально-духовних цінностей підлітків в умовах дитячо-юнацьких об'єднань</i>	44
<i>Мирослава Якимчук. Формування культури духовності в обдарованій особистості студента як соціально-педагогічна проблема</i>	47
СЕКЦІЯ ІІ. НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ	
<i>Олена Іщенко, Людмила Овсянкіна. Особливості формування моральних цінностей сучасної студентської молоді</i>	50
<i>Світлана Щудло. Якісна освіта як чинник адаптації молоді на ринку праці</i>	52
<i>Тетяна Потапчук. Духовний розвиток сучасної молоді: спроба теоретичного осмислення</i>	54
<i>Алла Кочубей. Духовно-моральне виховання студентів засобами народознавства</i>	56
<i>Людмила Сокурянська. Ціннісний вимір пострадянського студентства: теоретичні підходи та емпіричні результати</i>	60
<i>Олег Бойко. Дидактична технологія формування у майбутніх офіцерів готовності до реалізації управлінських функцій</i>	65
<i>Лариса Ковальчук. Організація педагогічної практики студентів класичного університету: компетентнісний підхід</i>	69
<i>Орися Ковальчук. Тестовий контроль у системі діагностування знань, умінь і навичок студентів</i>	73
<i>Олександра Максимець. Організація професійно-зорієнтованої поза аудиторної роботи студентів на базі навчального лабораторно-виробничого комплексу інституту</i>	76
<i>Марта Максимець. Педагогічна практика студентів факультету іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: реалії, проблеми, перспективи</i>	79
<i>Олександра Праць. Моральні засади правової культури майбутнього вчителя</i>	81
<i>Уляна Гуменюк. Ірраціональні переконання людини як бар'єр на шляху реалізації її духовно-творчого потенціалу</i>	83
<i>Євгеній Власов. Передумови формування навчального репертуару для студентів класу фортепіано музично-педагогічного факультету</i>	86
<i>Олена Никон. Психолого-педагогічні умови активізації творчої діяльності студента</i>	89
<i>Олена Попчук. Навчально-виховний процес як фактор формування професійної культури майбутніх фахівців</i>	92
<i>Наталія Грицай. Формування творчого потенціалу студентів під час проведення позакласної роботи в загальноосвітній школі</i>	96
<i>Галина Кардаш. Теоретично – методичні засади формування морально-етичного потенціалу студентської молоді</i>	98
<i>Олена Шершньова. Історико-культурний туризм в малих містах України як чинник формування національної гідності української молоді</i>	102
<i>Наталія Семенова. Роль особистісного самовизначення та ідентичності у формуванні сучасної гармонійно розвиненої особистості</i>	105
<i>Вікторія Юрченко, Тетяна Свердлова. До проблеми розвитку духовно-творчого потенціалу студентської молоді</i>	107

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ХОРЕОГРАФІЇ «ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО СТУДЕНТА-ХОРЕОГРАФА»

<i>Ірина Аксьонова.</i> Формування творчої особистості в хореографічному колективі	110
<i>Володимир Гордєєв.</i> Танець як феномен духовності традиційної української народної обрядової культури.....	114
<i>Ольга Гордєєва.</i> Дитячий хореографічний колектив та його роль у гармонійному розвитку дитини	116
<i>Роксана Горбачук.</i> Просторові дослідження в галузі сучасного хореографічного мистецтва.....	119
<i>Тетяна Лобан.</i> Вплив хореографів-новаторів джаз-модерн танцю на формування світогляду сучасного студента.....	120
<i>Лариса Волощина.</i> Альтернативні методики при викладанні хореографії у ВНЗ.....	122
<i>Ілона Легка.</i> Репертуар аматорського танцювального колективу як засіб виховання молоді	124
<i>Вікторія Кравчук.</i> Духовно-творчий потенціал хореографічного мистецтва: пошуки та перспективи	126
<i>Наталія Сагаль.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури.....	128
<i>Поліна Шеховцова.</i> Специфіка допрофесійної підготовки в контексті танцювальної культури Рівненщини	130
<i>Ірина Іванчук.</i> Історія розвитку танцю модерн У США.....	133
<i>Наталія Маткова.</i> Особливості виконання народно-сценічних танців України.....	135

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ ТЕАТРАЛЬНОЇ РЕЖИСУРИ «ФЕНОМЕН ДУХОВНОСТІ У ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ДРАМАТУРГІВ»

<i>Юрій Мельничук.</i> Роль навчального репертуару в процесі формування духовно-творчого потенціалу студентів акторської та режисерської спеціалізації	138
<i>Володимир Богатирьов.</i> Духовна культура режисера у формуванні та реалізації задуму вистави	139
<i>Олексій Заворотній.</i> Сучасний театр, як діамант, повинен сяяти неповторними гранями.....	141
<i>Світлана Хабурська.</i> Навчальна вистава як засіб професійного та духовного зростання майбутніх режисерів драматичного театру	144
<i>Лариса Степанець.</i> Театралізоване масове дійство як фактор зростання морально-естетичного потенціалу студентської молоді	147
<i>Георгій Вовк.</i> Особливості особистісного самовизначення старшокласників у процесі театральної творчості.....	150
<i>Михайло Журавель.</i> Вплив духовного змісту трагедії на емоційну культуру глядача.....	152

НАУКОВО-ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ КАФЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА «ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ПОЛІССЯ: ВИТОКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

<i>Олександр Старук.</i> Деякі аспекти формування духовної культури української молоді.....	154
<i>Любов Крайлюк.</i> Творча спадщина Ніла Хасевича у контексті морально-етичного та патріотичного виховання студентської молоді	157
<i>Ірина Локичук.</i> Збереження та розвиток традиційного серпанкового ткацтва села Крупове – передумова для вдосконалення і збагачення творчих здібностей молоді	159
<i>Ольга Чернюшок.</i> Художньо-педагогічна спадщина Г. Косміади – погляд сучасності.....	162
<i>Олег Городецький.</i> Композиційна робота з ілюстрацією як умова розвитку творчої особистості студента	164
<i>Тамара Забута.</i> Політична культура молоді як фактор конкурентоспроможності країни	168
<i>Борис Забута.</i> Молодь у процесі розбудови „Суспільства знань”	170
<i>Марія Вакульчук.</i> Формування духовної культури студентської молоді засобами благодатного слова.....	172
<i>Лариса Костюк.</i> Окремі аспекти викладання навчальної дисципліни «Культурологія» в умовах інтеграції освітніх систем вищої школи України у європейський простір	175
<i>Маргарита Вдовенко.</i> Проблема „східної” та „західної” двомовності серед студентської молоді у контексті сучасного розвитку України.....	178

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР «ДУХОВНІСТЬ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ»

<i>Марія Вербець.</i> Соціальні та морально-етичні орієнтири у формуванні світогляду молоді	180
<i>Майя Корнійчук.</i> Електронні ресурси – нова модель організації бібліотечно-інформаційного обслуговування студентської молоді	181
<i>Людмила Мартинюк.</i> Бібліотека, як один з духовних ресурсів суспільства	183
<i>Сергій Кравченко.</i> Читацькі інтереси сучасної молоді в контексті її духовного розвитку	184
<i>Марина Портянко.</i> Принцип багатоаспектності у формуванні фондів бібліотек на допомогу духовному розвитку молоді.....	187
<i>Ніна Тивончук.</i> Літературне краєзнавство як чинник формування духовності молоді та збереження культурної спадщини краю.....	188
<i>Тамара Саркіянс.</i> Формування у молоді громадянської позиції, національної самосвідомості, культури і духовності засобами бібліотечного впливу	190
<i>Марія Третяк.</i> Періодичні видання в структурі читання молоді.....	192
<i>Віра Цицюра.</i> Виставкова діяльність бібліотеки як чинник творчої реалізації студентської молоді.....	193
<i>Валентина Дамецька.</i> Формування екологічної культури як складової духовного становлення підростаючого покоління	195
<i>Ольга Загинеї.</i> Національно-патріотичне виховання підростаючого покоління засобами української літератури.....	196
<i>Раїса Щербан.</i> Бібліотеки на допомогу реалізації екоетичного імперативу	198

Наукове видання

«ДУХОВНО-ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ»

Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції

18-20 травня 2006 року

Редакційна колегія:

Руслан Постолюк – ректор Рівненського державного гуманітарного університету, Заслужений діяч науки і техніки, професор;
Владислав Вербець – професор, декан художньо-педагогічного факультету;
Андрій Сяський – професор, проректор з наукової роботи;
Анатолій Воробійов – професор, проректор з навчальної роботи;
Степан Шевчук – професор, директор Інституту мистецтв, зав. кафедри українознавства художньо-педагогічного факультету;
Володимир Виткалов – професор, зав. кафедри культурології художньо-педагогічного факультету;
Володимир Годовський – професор, зав. кафедри хореографії художньо-педагогічного факультету;
Володимир Богатирьов – доцент, зав. кафедри театральної режисури художньо-педагогічного факультету;
Микола Новоселецький – професор, декан факультету з довузівської підготовки, післядипломної і регіональної освіти;
Марина Малиняк – диспетчер деканату художньо-педагогічного факультету

Відповідальний за випуск – **Владислав Вербець**

Комп'ютерна верстка та макет – **Вікторія Кравчук**

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографічний. Ум. друк арк. 26,83. Наклад 100 прим. Зам № 14/1

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно-видавничого відділу Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, вул. С. Бандери, 12

«Духовно-творчий потенціал студентської молоді: психолого-педагогічні проблеми формування та реалізації»: Матеріали III Всеукраїнської науково-методичної конференції 18-20 травня 2006 року. – Рівне: РДГУ, 2006. – 204 с.

ISBN 966-7631-96-1

УДК 379.82

ББК 74.58+8840